

התורה שהיא החכמתה האמתית במקבילה כי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו..." עד כאן, וכן עוד בספר זכינה לסייע להאנו רבינו חיים פלאגי ח"ב דף ע' י"ד, ובשותו אבן ספרא דענין י"ד).

ואקווה כי בספר זה ימצא כל מבקש את חפזו, כי בספר תהילים צפונים כל אווצרות החכמתה והמדעת חכמתה עללה ותתאה, הגלויות והגננות, וכל ספרי מוסר שיצאו לעולם במעט הכל מרקמו בספר תהילים, ואין דבר חכמתה ומדעת בעולם אשר לא ילכו יונקו מהתורה הקדושה, ואתם ימדו ימנה זוoper הקדוש חכמתה עללה מפומ ארויותה התנאים שרפי קדש, הרשב"י וחבורתו, אשר זה חבר נפלא לעוזר אהבת דודים, תפנות אדונינו דוד בן ישע ע"ה עם כוח עסוק חזקה, ועל ידי זה מתעורר חבצלת השרון לאוקמא שכינטא מעפרא, ולעלוי שכינת עזנו, אם הבנים שמחה, כי בו נגאל, ונמליך מלכותה, וניצחה פרקונה וירקב ק"ץ משיחת.

בין כ"ד ספרי הקדש נצב ספר התהילים של דוד המלך ע"ה נעים זמירות ישראל, בספר התהילות והתפלות הנצחי של עם ישראל. בכל מצב יהודי נמצא הרי הוא פותח את ספר התהילים, קורא ברגש את מזמוריו, ומוצא בהם את שאהבה נפשו. אם בשעת שמחה וחידוש דלאה, או מתרון לבו מתווכו וליבו גואה באmittah פסוקיו בשבח והודיה למקב"ה על הטוב והחסד אשר גמל אותו, וכמאמרם ז"ל (במזרב רפה, ו) שישראל נבראו לומר תהלו של הקב"ה, וחלילתה בשעת עצב וכאב הריו משתפֶּך ומתהנן באמצעותו וקורא אל ה' לגאלו מיד צר, להושיעו ולהצילו ממצוקתו. ושוב ככל הנוגלה אכנן באה, והנוגש מתחנו להודות לא-ל-חי, הוא פותח את ספר התהילים. בין דפי התהילים מצפין קיהודי את מיטב רגשותיו ודמעותיו, וממנו שואב מעינותו עוז ושלוון לבב. פסוקי הקדש מעוררים את לבו, ועל ידם מביע את ערתו ותשוקתו לצור עולמים. וכך אמרו רבינו רבינו (מדרש תהילים יח): "י' יוזן בשם ר' יהודה אומר: כל מה שאמר דוד בספר, כנגן וכנגנד כל יושן אל אמרו וכנגנד כל העתים אמרו".

השל"ה המקדוש (הלכות תשובה ענייני תפילה) כתוב: "מי שנפשו חשקה לדקה בו יתברך ובשבחים, אז ידבק עצמו בספר תהילים. אחריו האיש אשר אומר תהילים בשירה ובזמרה בשמחה ובכונת הלב ובבנה". וזה לשון המלבי"ם (במקצתו לפרטו לספר

בגמרה תענית (דף לא, ע"א): אמר עלא ביראה אמר רב אלעזר עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מהולצדיקים והוא ישב בינו לבין וכל אחד ואחד מראה באכבעו שנאמר ואמר ביום ההוא הנה אלקינו זה קיינו לו ויושענו זה ה' קיינו לנו נגילה ונשמה בישועתו. ואפשר לבאר, דהנה הנה בודאי עם הקב"ה ישבו משה ורבנו ורבי שמעון בר יוחאי ביחד ועל ידיהם אבות הקדושים, וכו'. וכשהמשה רבנו ורבי שמעון בר יוחאי רואים שהיהודים פשו למד זהר הקדוש נכנס לשם [ראה זהה שיר השירים שرك לומדי הזהר יכולם להיכנס לנו עד העליון]. ישאלו אותו האם למדת זהה? ויענה כן, בודאי כל שנה סיימתי ב"ה את כל הזהר הקדוש שהדפיסו שובה ישראל, וזה רב שמעון בר יוחאי ומה שרבנו אמרים לו בא ושב בינו [באמצע - בין רב שמעון בר יוחאי ובין משה רבנו].